

[Thorvil Kristensen.]

Under det afsluttende udvalgmøde fredag, hvor man afgav betænkning, fandt jeg det derfor rigtigt at udtale til betænkningen, at på grund af bortrejse havde jeg ikke haft tid til i fornødent omfang at undersøge disse ændringsforslag og deres virkninger, og at jeg derfor ville motivere min stilling her i salen.

Jeg har nu naturligvis benyttet de siden forløbne dage til at se nærmere på det forligresultat, man er nået frem til. Jeg skal ikke kommentere det med mange ord. Der er meget betydelige forbedringer set fra vort synspunkt i forhold til det oprindelige lovforslag, og selvom jeg kunne have ønsket visse ting anderledes, navnlig en hurtigere afvikling, så er det jo altid sådan ved et forlig på bredt grundlag, at der gives indrømmelser fra forskellige sider, for at man kan nå frem til et resultat.

Jeg skal derfor kun i dag nævne en eneste ting, som jeg nævnte i udvalget allerede i fredags, noget, som også har været omtalt tidligere i dag, senest af det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp. Jeg tænker på det skarpe skel, der er opstillet i året 1970, idet man der skal påbegynde afdragsbetaling, samtidig med at m²-tilskuddet bortfalder. Jeg deler de betragtninger, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp fremsatte om det uheldige i, at der er et så skarpt knæk på et bestemt punkt, og jeg rejste i udvalget spørgsmålet om en mere gradvis overgang. Jeg fik da at vide, at det allerede havde været drøftet i nogen grad under de forhandlinger, der fandt sted i de dage, jeg var bortrejt, men det havde ikke kunnet føre til det firkantede forlig, som der havde kunnet være tale om. Jeg forstod imidlertid også på udtalelser fra de tre partiers side, som stod bagved det forlig, der nu er sluttet, at man er villig til at optage en fornyet drøftelse deraf. Jeg går nu ud fra, at en sådan drøftelse vil finde sted i udvalget, såsnart vi er færdige med anden behandling her, således at vi forhåbentlig kan nå frem til en ordning på dette punkt, inden lovforslaget skal vedtages ved tredje behandling.

Der kan jo her være tale om at spille på to instrumenter for at gøre overgangen mindre brat. Dels kan man flytte det tidspunkt, da afdragene begynder, til et andet

tidspunkt end det, hvor m²-tilskuddet ophører, dels kan man, i stedet for at lade m²-tilskuddet ophøre på een gang, lade det aftrappe over nogle år og derefter falde bort. Vi drøftede kort begge disse muligheder i fredags. Muligvis kunne man benytte en kombination deraf, men det kan vi jo drøfte nærmere i udvalget. Jeg har med henblik på denne drøftelse opstillet et par beregninger, som jeg har tilstillet udvalgets medlemmer. Jeg håber, at vi kan finde frem til en ordning, der sikrer en mere jævn overgang, og i så fald vil jeg stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Bertel Dahlgaard: Forinden afstemningen vil jeg gerne fremsætte et par bemærkninger.

Der er fra forskellige sider i offentligheden fremkommet bekymrede udtalelser om, at nu foretager folketinget en drastisk nedskæring af det boligbyggeri, der skulle mindske boligmanglen. Det er ikke det radikale venstres tanke. De ændringer, som nu gennemføres med hensyn til boligstøtte-lovgivningen, er jo en videreførelse og udførelse i enkeltheder af den betydningsfulde forandring af de hidtidige regler, der blev foretaget ved loven af 6. oktober 1954.

Med huslejelovens gennemførelse må man, som mit partis ordfører allerede har fremhævet, regne med, at kreditforeningerne vil yderligere normalisere, d. v. s. øge deres lån til nybyggeriet. Der vil endvidere ske en betydelig begrænsning af statens lån til større lejligheder og til større parcelhuse, og nedsættelsen af lånegrænsen fra 97 til 94 pct. vil ligeledes begrænse statens udlån. Hertil kommer, at de ændringer i boligstøtte-lovgivningen, der nu gennemføres, utvivlsomt vil virke i nedadgående retning på byggeomkostningerne. Der foreligger allerede eksempler på, at licitationer viser nedadgående omkostninger. Tilsammen vil disse virkninger af de nye forhold, der indtræder, medføre, at det mindre, samlede lånebeløb, der nu fastsættes for statens lånevirkksomhed, vil strække længere, til et større antal nye lejligheder, end tilfældet ville være med et tilsvarende beløb under den hidtidige ordning.

Må jeg endnu sige, at det radikale venstre forbeholder sig ved lejlighed at vende til-